

Skarżące powołują się na zasadę dobrej administracji Komisji, która dopuściła się w niniejszej sprawie poważnych nieprawidłowości, oraz na zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, która obejmuje każdy podmiot gospodarczy, w którym instytucja wzbudziła uzasadnione nadzieje.

Skarżące uważają też, że poza szkodami w wymiarze finansowym doznały również krzywdy, w szczególności wskutek naruszenia ich dobrego imienia oraz konieczności obrony przez oskarżeniami, które okazały się nieprawdziwe i zmyślone.

Skarga wniesiona w dniu 5 sierpnia 2016 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-437/16)

(2016/C 371/22)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/322/16 mającym na celu utworzenie listy rezerwy kadrowej 86 stanowisk na potrzeby obsadzenia wolnych stanowisk administratorów (AD 5 i 7) w obszarze audytu, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2016 r., nr C 171 A;
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263, 264 i 266 TFUE
 - Zdaniem skarżącej, Komisja naruszyła moc wiążącą wyroku Trybunału w sprawie C-566/10 P stwierdzającego, że ogłoszenia o konkursie wskazujące wyłącznie angielski, francuski i niemiecki jako języki, które kandydaci w konkursach otwartych Unii mogą wskazać jako drugi język, są niezgodne z prawem.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 342 TFEU oraz art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58 określającego system językowy Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz. U. 1958, 17, s. 385).
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że poprzez wskazanie tylko trzech języków dopuszczalnych jako drugi język kandydatów w konkursach otwartych Unii, Komisja w praktyce narzuciła nowe uregulowanie określające system językowy instytucji, naruszając w ten sposób wyłączną właściwość Rady w tej dziedzinie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 12 WE i art. 18 TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 ust. 3 TUE, art. 1 ust. 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników, art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58 oraz art. 1d ust. 1 i 6, art. 27 akapit drugi i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników.
 - Skarżąca podnosi w tym względzie, że wprowadzone przez Komisję ograniczenie językowe jest dyskryminujące, ponieważ przytoczone przepisy zakazują narzucania obywatelom europejskim i urzędnikom instytucji europejskich ograniczeń językowych, które nie są przewidziane w sposób ogólny i obiektywny przez regulaminy wewnętrzne instytucji, o których mowa w art. 6 rozporządzenia nr 1/58 i które dotychczas nie zostały wydane, a także zakazują ustanawiania takich ograniczeń, o ile nie wynika to z konkretnego i uzasadnionego interesu służby.

4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 6 ust. 3 UE w części, w jakiej ustanawia on zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań jako prawo podstawowe wynikające ze wspólnych tradycji konstytucjonalnych państw członkowskich.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że Komisja naruszyła oczekiwania obywateli dotyczące możliwości wyboru jako drugiego języka dowolnego spośród języków Unii, zgodnie z tym, tak jak było to zawsze praktykowane do 2007 r. i co zostało autorytatywnie potwierdzone w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-566/10 P.
5. Zarzut piąty dotyczy nadużycia władzy i naruszenia norm materialnych właściwych charakterowi i celowi ogłoszeń o konkursach (w szczególności art. 1d ust. 1 i 6, art. 28 lit. f), art. 27 ust. 2, art. 34 ust. 3 oraz art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników) a także zasady proporcjonalności.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że poprzez wprowadzenie prewencyjnego i ogólnego ograniczenia języków dopuszczalnych jako drugi język do trzech, Komisja w rzeczywistości antycypowała na etapie ogłoszenia o konkursie i określenia warunków udziału w konkursie sprawdzenie kompetencji językowych kandydatów, które powinny zostać ocenione w ramach konkursu. W tej sytuacji decydujące znaczenie ma znajomość języków, a nie kompetencje zawodowe.
6. Zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 18 i 24 ust. 4 TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 2 rozporządzenia nr 1/58 oraz art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, iż poprzez postanowienie, że zgłoszenia do udziału w konkursie obowiązkowo muszą być wysłane w języku angielskim, francuskim lub niemieckim i że w tym samym języku EPSO wysłała do kandydatów informacje dotyczące przebiegu konkursu, naruszone zostało prawo obywateli europejskich do porozumiewania się w ich własnym języku z instytucjami i nastąpiła dalsza dyskryminacja osób, które nie znają biegle tych trzech języków.
7. Zarzut siódmy dotyczy naruszenia art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58, art. 1d ust. 1 i 6, oraz art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników, art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników i art. 296 ust. 2 TFUE (brak uzasadnienia), a także zasady proporcjonalności i przeinaczenia stanu faktycznego.
- Skarżąca podnosi w tym względzie, że ograniczenie do trzech języków Komisja uzasadniła wymogiem, aby nowi pracownicy od razu byli w stanie porozumiewać się w ramach instytucji. Uzasadnienie to przeinacza stan faktyczny, ponieważ nie jest tak, że te trzy języki są najczęściej używane w różnych grupach językowych w ramach instytucji. Jest ono też nieproporcjonalne w stosunku do ograniczenia prawa podstawowego, jakim jest prawo do niedyskryminacji ze względów językowych.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2016 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-443/16)

(2016/C 371/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciel: G. Palmieri, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności ogłoszeń o konkursach otwartych EPSO/AD/323/16 i EPSO/AD/324/16.